

Arrest

nr. 255 684 van 7 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. KIRSZENWORCEL
Louizalaan 207/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. KIRSZENWORCEL en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 5 oktober 2016 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 1 juli 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 december 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 26 januari 2021 gehoord.

1.3. Op 25 februari 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 maart 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Brazilië. Op 10 november 2005 trouwde u met J. A. S. (...). Jullie kregen samen een zoon H. G. S. S. (...) (o.v. (...)) en woonden in bij uw schoonouders in Fazenda Grande, gelegen in de gemeente Agua Fria van de staat Bahia, in Brazilië. Sinds jullie getrouwd waren, was uw echtgenoot betrokken in de politiek. Hij voerde de illegale praktijk uit van het kopen van stemmen voor kandidaten. Hij deed dit voor de kandidaten voor het burgemeesterschap M. (...) en A. (...). Hij ging op huisbezoek in verschillende wijken, polste voor wie mensen zouden stemmen en indien men aangaf dat men niet voor de kandidaat die hij steunde zou stemmen, boden uw echtgenoot en de kandidaat de persoon in kwestie geld aan om diens stem te kopen. Nadat een nieuwe burgemeester verkozen was, zou hij dan beloond worden in de vorm van een hoger salaris. Deze gunst kreeg hij toegekend door M. (...) en A. (...) toen deze burgemeester waren, respectievelijk van 2005 tot 2008 en van 2009 tot 2012.

Zodra uw echtgenoot aangaf dat hij niet meer wilde verdergaan met deze praktijk van het kopen van stemmen, kreeg hij bedreigingen. In 2009 of 2010 gebeurde dit voor het eerst. Uw echtgenoot werd toen bedreigd door A. (...). Uw echtgenoot was toen in paniek en wist niet goed wat hij moest doen. Uiteindelijk besloot hij zijn diensten verder te zetten. Omwille van de bedreigingen verbleven jullie in 2010 gedurende vijf of zes maanden in Espirito Santo en in 2012 voor een periode van zes of zeven maanden in São Paulo, maar ook daar bleven de bedreigingen verder gaan. Uw echtgenoot kreeg er anonieme telefoontjes en tekstberichten waarin gezegd werd dat hij moest terugkomen en waarbij hij bedreigd werd. Uw zoon werd psychisch begeleid. Ook al was hij nog jong, toch was hij in staat om de situatie te begrijpen. Jullie zoon was immers mee het doelwit van deze bedreigingen. Ondanks deze bedreigingen keerden jullie telkens terug naar Fazenda Grande.

In 2015 of 2016, enkele maanden voor de verkiezingen, zei uw echtgenoot tegen M. (...) en twee andere personen die ook betrokken waren bij het kopen van stemmen dat hij zich wilde terugtrekken uit de activiteiten omdat hij meer tijd wilde doorbrengen met zijn zoon. Ze zeiden aan uw echtgenoot dat hij dit niet kon doen en dat ze het zich niet konden veroorloven hem te verliezen. Ze bedreigden uw echtgenoot door te zeggen dat het niet aan hem was om te beslissen wanneer hij zou stoppen. Ze dreigden ermee dat ze hem zouden doden en alle bewijzen van die dood zouden doen verdwijnen. Uiteindelijk gehoorzaamde uw echtgenoot M. (...). Naast deze vorm van verkiezingsfraude was uw echtgenoot ook nog betrokken bij andere illegale praktijken. Zo fungeerde hij als tussenpersoon in een autozwendel waarbij ook de burgemeester betrokken was.

Met de hulp van uw schoonzus J'. A. S. (...) die reeds vijftien jaar in België woont, reisde u naar België, waar u toekwam op 5 oktober 2016. In november 2016 kwam ook uw echtgenoot naar België en uw zoon vervoegde jullie in januari of februari 2017. Een jaar geleden werd er bij uw echtgenoot vastgesteld dat hij een ernstige vorm van tuberculose heeft. Hij onderging hiervoor een operatie en kreeg medicatie. Hij wordt tot de dag van vandaag medisch opgevolgd. In Brazilië zou een dergelijke behandeling onmogelijk zijn, rekening houdend met jullie economische situatie en met het feit dat het gemeentelijke ziekenhuis niet over de nodige infrastructuur beschikt. Op 1 juli 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van onderhavig verzoek werd aangeraden om voor uw echtgenoot de 9ter procedure op te starten. Momenteel is hij de nodige documenten hiervoor aan het verzamelen en hij is van plan om binnenkort deze procedure op te starten.

Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat A. (...), M. (...) en hun teams u en uw gezin zouden bedreigen of doden en dat ze uw zoon iets zouden aandoen. M. (...) duikt momenteel onder voor de politie. Hij wordt immers beschuldigd door de nieuwe burgemeester omdat hij werknemers niet uitbetaald zou hebben en omdat hij de rekening van de elektriciteit nooit betaalde.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten voor: uw paspoort; uw identiteitskaart; uw werkboekje; uw stemkaart; uw fiscale kaart; uw huwelijkscertificaat; het paspoort en de identiteitskaart van uw zoon; een kaart van het publiek gezondheidssysteem van uw zoon en een fiscale kaart die uw zoon toebehoort. Na het persoonlijk onderhoud bezorgt uw advocate het CGSV een mail met enkele opmerkingen omtrent de vertaling nadat ze ook tijdens het persoonlijk onderhoud al had aangegeven dat ze vond dat er veel verloren gegaan was doordat er met een Engelse tolk en niet met een Nederlandstalige tolk gewerkt werd. Ook maakt zij de link naar een facebookfilmpje over waarin de wandaden van een voormalige burgemeester van Agua Fria beschreven worden en een stapel documenten waarvan ze aangeeft dat het een verslag van de psycholoog is dat uw zoon betreft (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel u reeds sinds 5 oktober 2016 in België bent (CGVS, p. 5, 10), diende u pas op 1 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Dat u niet eerder verzoek indiende omdat u niet op de hoogte was van deze procedure en het pas toen vernam via de Braziliaanse gemeenschap (CGVS, p. 11), kan uw nalaten geenszins vergoelijken. Een asielprocedure is nochtans net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Ook over uw echtgenoot dient opgemerkt te worden dat zijn houding geenszins te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Ondanks het feit dat uw echtgenoot reeds in België verblijft sinds november 2016 en dat u aangeeft dat zijn verblijf in België illegaal is (CGVS, p. 5), heeft hij nog steeds geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Dit staat haaks op de door u aangehaalde vrees waarbij u aangeeft dat het vooral uw echtgenoot is die gevaar loopt (CGVS, p. 13). Het feit dat uw echtgenoot uit angst geen verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 21) kan niet gevolgd worden gezien een asielprocedure net is uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat uw echtgenoot momenteel van plan is om de procedure 9ter op te starten naar aanleiding van een aandoening die een jaar geleden bij hem ontdekt werd (CGVS, p. 6) kan niet toedekken dat hij reeds geruime tijd in België verblijft zonder beroep te doen op de asielprocedure. Voorgaande vaststellingen zijn een ernstige indicatie dat jullie internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relativeren als dusdanig ten zeerste de geloofwaardigheid van jullie vrees om terug te keren naar Brazilië.

Voorts werpt een ernstige incoherentie in uw opeenvolgende verklaringen betreffende de praktijken waarbij uw echtgenoot betrokken zou geweest zijn een smet op de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf dat alle problemen begonnen toen een burgemeester die geld en auto's versluisde eiste dat uw echtgenoot hier als medewerker ook aan zou meewerken (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 10 december 2020, punt 3.5), stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvankelijk dat u, behalve het kopen van stemmen, geen weet heeft van andere praktijken die niet helemaal legaal waren waarbij uw echtgenoot betrokken was (CGVS, p. 20). Ermee geconfronteerd dat u eerder ook zei dat uw echtgenoot betrokken zou zijn bij illegale praktijken die auto's betroffen, geeft u uiteindelijk aan dat er inderdaad foute gegevens in het systeem gezet werden om geld te ontvreemden, waarbij de naam van uw echtgenoot gebruikt werd als tussenpersoon. Gepeild om welke reden u dit tijdens uw interview op de DVZ wel vermeldde doch niet spontaan tijdens uw persoonlijk onderhoud, zegt u dat er bij dit onderhoud niet eerder naar gevraagd werd (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat er zonet gevraagd werd of uw echtgenoot nog bij andere zaken betrokken was dan het kopen van stemmen en dat u ontkennend antwoordde, zegt u dat er zoveel situaties zijn dat het onderwerp u wazig maakt (CGVS, p. 21). Dit is niet ernstig. Bovendien, ofschoon u het kopen van stemmen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS naar voren schoof als kernelement in uw relaas (CGVS, p. 21), vermeldde u dit gegeven niet tijdens uw interview op de DVZ

(vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 10 december 2020, punt 3.5). Hiernaar gepeild, geeft u aan dat u bij uw eerste onderhoud op de DVZ slechts in algemene termen over uw situatie diende te spreken (CGVS, p. 21). Dat u iets wat u bij uw persoonlijk onderhoud op het CGVS naar voor schuift als kernelement op de DVZ nog niet vermeldde, hoewel er daar nochtans gevraagd wordt om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 10 december 2020, punt 3.5) is niet aannemelijk. Ook deze vaststellingen plaatsen de waarachtigheid van uw vrees bij terugkeer naar Brazilië danig op de helling.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat u nauwelijks kennis bezit over elementen die nochtans de kern van uw relaas uitmaken. Zo zijn uw verklaringen over de illegale praktijken waaraan uw echtgenoot deelgenomen zou hebben dermate vaag en weinig overtuigend zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Hoewel u aangeeft dat uw echtgenoot samen met de kandidaten zelf en andere personen betrokken was bij het kopen van stemmen, slaagt u er slechts in om twee bijnamen van dergelijke andere personen te noemen (CGVS, p. 9). U noemt slechts de personen D. D. O. (...) en T. D. G. (...) bij hun bijnaam, maar geeft aan de echte namen niet te kennen (CGVS, p. 9). Ook bent u niet op de hoogte hoeveel geld uw echtgenoot betaalde voor een stem (CGVS, p. 14). Voorts is het ook merkwaardig dat u aanhaalt dat het kopen van stemmen in Brazilië beschouwd wordt als een illegale daad, maar dat u niet op de hoogte bent welke straf uw echtgenoot precies riskeerde als hij betrapt zou worden (CGVS, p. 15). Hoewel u aangeeft dat uw echtgenoot niet bang was dat hij betrapt zou worden omdat de politie ook verbonden is aan degenen die de macht hebben, kan u geen bijkomende informatie aanreiken over hoe de politie dan precies beïnvloed werd (CGVS, p. 15). Indien uw echtgenoot daadwerkelijk sinds 2005 (CGVS, p. 9) betrokken zou zijn bij de illegale praktijk van het kopen van stemmen, is het opmerkelijk dat u hier niet meer informatie over kan aanreiken. Eens te meer gezien jullie vertrek om deze reden ingegeven zou zijn, jullie sindsdien samen in België verbleven en u aldus in de mogelijkheid was om deze zaken, die mee de kern uitmaken van uw asielsrelaas met uw echtgenoot te bespreken. De vaststelling dat de informatie die u aanreikt slechts beknopt is, doet dan ook ten zeerste afbreuk aan de bewering dat uw echtgenoot betrokken was bij een dergelijke praktijken en dus ook aan de beweemde problemen die hieruit voortgevloeid zouden zijn.

De vaststelling dat er hiaten zijn in uw kennis over de personen die u vreest, ondermijnt evenzeer de door u aangehaalde vrees. Hoewel u aangeeft dat u A. (...) en M. (...) en hun teams vreest, kan u slechts weinig informatie geven over die teams. U zegt dat u veronderstelt dat er achter deze kandidaten een team staat (CGVS, p. 13). Namen van personen die tot dit team behoren kent u evenwel niet (CGVS, p. 13). Verder is het opmerkelijk dat u van A. (...) niet weet tot welke partij hij behoort (CGVS, p. 8). Dit is nochtans elementaire kennis. Evenmin bent u op de hoogte over zijn huidige situatie. Zo weet u niet waar hij Brazilië hij momenteel verblijft, noch welke job hij momenteel heeft (CGVS, p. 18). Dat u en uw echtgenoot zich niet informeerden hierover omdat u het niet wilt weten en omdat hij tot de mensen behoort die u en uw zoon veel psychologische schade toebrachten, is opmerkelijk. Indien u daadwerkelijk vreest dat A. (...) en zijn team u en uw gezin zouden doden, kan immers verwacht worden dat u zich wél zou informeren over waar hij momenteel is en wat hij uitvoert.

Ook het feit dat u aangeeft dat uw echtgenoot anderen kent die in eenzelfde situatie zijn als hij, maar dat u amper informatie over hen kan aanreiken, ontsiert uw beweemde vrees. Hoewel u aangeeft dat uw echtgenoot anderen kent die ook niet uit de situatie geraakten, kent u hun namen niet (CGVS, p. 17). De informatie die u geeft betreft slechts algemeenheden. Ofschoon u aangeeft dat ze net hetzelfde leven als uw echtgenoot leefden, kan u niet meer persoonlijke details over die personen aanreiken (CGVS, p. 17). Dat u enkel de informatie heeft die u kreeg van uw echtgenoot, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het merkwaardig is dat u niet beter op de hoogte bent hierover. Om het gevaar voor u en uw gezin in te schatten, kan de informatie over dergelijke personen in soortgelijke gevallen immers essentieel zijn.

Een dergelijk gebrek aan kennis, zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen, aangaande de activiteiten van uw man, de door u aangewezen tegenpartij en de personen die in een soortgelijke situatie als uw man verkeren, hoewel deze zaken betrekking hebben op de kern van uw vrees om terug te keren naar uw land van herkomst, is wederom een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn of haar asielsrelaas, quod non in casu.

Dat een voormalig burgemeester van Agua Fria - in het bewuste facebookfilmpje wordt niet gepreciseerd om wie het gaat - betrokken is bij wandaden en corruptie, toont op zich nog niet de betrokkenheid van uw echtgenoot daarbij aan, laat staan dat hij bedreigd geweest zou zijn. Het facebookfilmpje heeft slechts betrekking op de wandaden door de vorige burgemeester, maar noch u, noch uw echtgenoot worden expliciet vernoemd. U legt geen begin van bewijs neer om de

betrokkenheid van uw echtgenoot bij deze praktijken aan te tonen. Dit is opmerkelijk, gezien u onder meer aangaf dat hij op de loonlijst stond en zogenaamd een hogere positie toegekend kreeg dan hij daadwerkelijk deed (CGVS, p. 10). Nochtans gaf u aan tijdens het persoonlijk onderhoud dat u zou proberen bewijs hieromtrent voor te leggen. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat u drie tot vier maanden nodig zou hebben om dergelijke documenten te bekomen omdat u het moest nagaan bij de familie van uw echtgenoot, is niet ernstig gelet op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming en het feit dat uit uw verklaringen bleek dat u nog in contact staat met uw schoonfamilie (CGVS, p. 7). Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u ook geen begin van bewijs neerlegt van de dreigberichten die uw echtgenoot ontvangen zou hebben.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw vrees dat u, uw echtgenoot en uw zoon bij een terugkeer naar Brazilië bedreigd of gedood zullen worden A. (...), M. (...) en hun teams.

In zoverre u verwijst naar de medische problemen van uw echtgenoot (CGVS, p. 5, 6), dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen hieromtrent blijkt immers dat u slechts verwijst naar het economische aspect hieromtrent en naar het gebrek aan infrastructuur in het plaatselijke ziekenhuis (CGVS, p. 6). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige documenten die u voorlegt slagen er niet in voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en burgerlijke staat, zoals aangetoond door uw paspoort, uw identiteitskaart en uw huwelijkscertificaat staan immers niet ter discussie. Uw werkboekje, uw stemkaart en uw fiscale kaart hebben geen betrekking op de door u beweerde problemen. Ook aan de identiteit en nationaliteit van uw zoon, zoals aangetoond door zijn paspoort en identiteitskaart, wordt niet getwijfeld. Zijn kaart betreffende het publiek gezondheidssysteem en zijn fiscale kaart hebben geen uitstaans met de door u aangehaalde vrees. Aangaande de stapel documenten waarvan uw advocate aangeeft dat het een verslag van de psycholoog is dat uw zoon betreft, dient vastgesteld te worden dat deze documenten hooguit kunnen aantonen dat uw zoon psychologisch behandeld werd in Brazilië maar dat hieruit niet blijkt uit welke eventuele problemen de nood aan deze behandeling voortvloeide. Een van de documenten in de stapel dat mogelijk informatie hieromtrent bevat is overigens niet leesbaar. Deze

stapel documenten, waarvan ook aangestipt dient te worden dat het slechts om kopies gaat, kan dan ook geen nieuw licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In zoverre uw advocate opmerkingen maakte bij het feit dat er tijdens het persoonlijk onderhoud gewerkt werd met een tolk die naar het Engels vertaalde en niet met een tolk die naar het Nederlands vertaalde - ze gaf aan dat er veel verloren is gegaan en maakte een mail over met enkele opmerkingen bij de vertaling van bepaalde woorden (CGVS, p. 23) -, dient gewezen te worden op het feit dat u zowel bij het begin als op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat u de tolk heel goed begreep (CGVS, p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich ernstige communicatieproblemen hebben voorgedaan. De opmerkingen die uw advocate overmaakte betreffen bovendien allerm minst zaken die de kern van voorgaande argumentatie raken en doen als dusdanig geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de beginselen van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze en met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de overheid beschikt.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift als bijlage 3:

- een internetbericht van de website van *Flanders Investment and Trade* over de toestand in Brazilië inzake het coronavirus;
- het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken over Brazilië in het kader van de coronapandemie;
- het reisadvies van de Nederlandse overheid inzake het veiligheidsrisico in Brazilië.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.4. Wat vooreerst de in het verzoekschrift opgeworpen kritiek betreffende de aanwezige tolk tijdens verzoeksters persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, namelijk dat diens Engels “heel

slecht” was en dat deze foutief vertaalde, stelt de Raad vooreerst vast dat nergens uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er zich ernstige communicatieproblemen hebben voorgedaan en/of dat de tolk de Engelse taal onvoldoende beheerste om een correcte vertaling van verzoeksters verklaringen te verzekeren. Tevens dient te worden opgemerkt dat ook uit de opmerkingen van verzoekster en haar advocate aan het einde van het persoonlijk onderhoud geenszins naar voren komt dat het Engels van de tolk *“heel slecht”* was, zoals thans in het verzoekschrift beweerd wordt. Verzoekster had geen opmerkingen betreffende de tolk en verklaarde de tolk goed te hebben begrepen (notities CGVS, p. 22). Verzoeksters advocate betreurde dat het persoonlijk onderhoud in het Engels plaatsvond, omdat er zo veel verloren zou gaan en het haar vierde taal betrof, doch gaf zij tevens aan dat zij goed kon volgen (notities CGVS, p. 23). Wat betreft de vertaling door de tolk, had zij louter een opmerking inzake de vertaling van één specifiek begrip, namelijk ‘stroman’, dat de tolk volgens haar foutief had vertaald naar ‘intermediary’, wat ‘tussenpersoon’ betekent (notities CGVS, p. 23). Dat het Engels van de tolk *“heel slecht”* was, blijkt hieruit geenszins en betreft dan ook een loutere *post factum*-verklaring die geenszins kan overtuigen. De opmerkingen die verzoeksters advocaat per e-mail d.d. 1 maart 2021 overmaakte aan het Commissariaat-generaal betreffen verder allerminst zaken die de kern van voorafgaande argumentatie raken en doen geen enkele afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

2.3.5.1. In haar verzoekschrift gaat verzoekster in op het concept van het voordeel van de twijfel en verwijst zij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster is de mening toegedaan dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om haar asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Er dient haar het voordeel van twijfel te worden verleend en er zijn voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Zij voert aan dat haar verklaringen eenduidig en van goede trouw zijn en overeenkomen met de beschikbare informatie. Verzoekster wijst erop dat haar verklaringen geen tegenstrijdigheden bevatten en dat zij geen gebeurtenissen heeft weggelaten. Zij heeft de feiten weergegeven zoals ze zich hebben voorgedaan en zij aarzelde geen moment. Haar antwoorden bleven steeds consistent en zij gaf coherente en, naar haar kennis, veel juiste informatie over haar situatie. Verzoekster onderstreept dat Brazilië onveilig is door criminaliteit en stelt dat zij in België een veilige plaats kon vinden voor zichzelf, een job en een leven met respect voor de menselijke waardigheid. In verband met de situatie in Brazilië verwijst zij naar verschillende internetartikelen en reisadviezen van de Belgische en Nederlandse overheid (bijlage 3 van het verzoekschrift). Verzoekster vreest bij haar terugkeer extra geïsoleerd te worden aangezien de context waarbinnen haar vluchtmotieven zich voordeden nog altijd actueel is.

2.3.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster met bovenstaand betoog niet verder komt dan het louter herhalen van haar asielmotieven en het benadrukken dat zij wel degelijk een risico loopt bij een terugkeer naar Brazilië, zonder evenwel de verschillende motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Dergelijk verweer biedt allerminst soelaas.

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing uitgebreid vaststelt dat verzoekster er geenszins in is geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft de door haar voorgehouden vrees dat zij, haar echtgenoot en haar zoon bij een terugkeer naar Brazilië bedreigd of gedood zullen worden door A., M. en hun teams, wordt uitgebreid vastgesteld dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht en dit omdat (i) verzoeksters houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming; (ii) er een ernstige incoherentie kan worden vastgesteld in verzoeksters opeenvolgende verklaringen betreffende de praktijken waarbij haar echtgenoot betrokken zou zijn geweest; en (iii) verzoekster nauwelijks kennis bezit over elementen die nochtans de kern van haar asielrelaas uitmaken, met name de illegale praktijken waaraan haar echtgenoot deelgenomen zou hebben, de personen die zij vreest en de personen die haar echtgenoot zou kennen en die zich in eenzelfde situatie als hij zouden bevinden.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. De Raad onderstreept dat het louter herhalen van haar asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekster toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster op

voormelde wijze in gebreke blijft. Voormelde pertinente vaststellingen, die omstandig worden gemotiveerd in de bestreden beslissing en steun vinden in het administratief dossier, en de daaraan verbonden conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vrees dat zij, haar echtgenoot en haar zoon bij een terugkeer naar Brazilië bedreigd of gedood zullen worden door A., M. en hun teams blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De Raad wijst er verder nog op dat een loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft, gelet op bovenstaande vaststellingen, desbetreffend in gebreke.

Voorts duidt de Raad er nog op dat een negatief reisadvies voor toeristen die niet de Braziliaanse nationaliteit bezitten, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Dergelijke reisadviezen zijn *in casu* irrelevant daar ze niet slaan op de concrete situatie van de verzoeker om internationale bescherming, doch slechts bedoeld zijn om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van Brazilië.

Wat betreft nog verzoeksters verwijzing naar het concept van het voordeel van de twijfel en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad naar hetgeen gesteld wordt in punt 2.3.11. en punt 2.3.12. van onderhavig arrest.

2.3.6. Daar waar verzoekster verwijst naar een internetartikel *d.d.* 17 november 2020 van Het Nieuwsblad en opmerkt dat er een opvallende grote stijging is van Brazilianen die een verzoek om internationale bescherming indienen, bemerkt de Raad dat verzoekster nergens verduidelijkt wat zij hiermee precies wilt aantonen. De Raad stelt vast dat er in dit artikel op wordt gewezen dat Brazilianen vaak verkeerd geïnformeerd blijken te zijn over de asielprocedure en deze procedure aanwenden teneinde hun verblijf te regulariseren, zonder dat zij hierbij elementen aanbrengen die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Brazilië. De Raad ziet niet in hoe deze informatie van aard is de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de door verzoekster aangehaalde asielmotieven, en waaruit blijkt dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, in een ander daglicht te stellen.

2.3.7. Waar verzoekster duidt op de situatie in Brazilië ten gevolge van de coronapandemie (bijlage 3 van het verzoekschrift) en stelt dat zij omwille hiervan niet kan terugkeren naar Brazilië, wijst de Raad erop dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

2.3.8. Verder duidt de Raad er nog op dat in de bestreden beslissing omtrent de medische problemen van verzoeksters echtgenoot terecht het volgende wordt gemotiveerd: *“In zoverre u verwijst naar de medische problemen van uw echtgenoot (CGVS, p. 5, 6), dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen hieromtrent blijkt immers dat u slechts verwijst naar het economische aspect hieromtrent en naar het gebrek aan infrastructuur in het plaatselijke ziekenhuis (CGVS, p. 6). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”*

Verzoekster laat deze motivering ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.9. De Raad wijst verzoekster er verder op dat, waar zij in haar verzoekschrift aanvoert dat zij inzake de subsidiaire beschermingsstatus nooit enige argumentatie heeft kunnen naar voor brengen, verzoekster op het Commissariaat-generaal op 26 januari 2021 gedurende vier uur werd gehoord met de hulp van een tolk Portugees en bijgestaan door haar advocaat. Er werd hierbij uitdrukkelijk aan

verzoekster gevraagd alle redenen te vermelden waarom zij Brazilië heeft verlaten (notities CGVS, p. 12). Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud werd haar gevraagd of er naast de reeds door haar aangehaalde redenen nog redenen zijn waarom zij niet naar Brazilië kan terugkeren (notities CGVS, p. 22). Derhalve heeft verzoekster de kans gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan de door haar aangevoerde schending van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur niet worden aangenomen. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster heeft hiertoe wel degelijk de kans gekregen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Overigens dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet concretiseert welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificeert welke bijkomende vragen nog gesteld hadden moeten worden, noch aantoonst hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. De Raad verwijst voor het overige naar de bespreking van de subsidiaire beschermingsstatus zoals weergegeven onder punt 2.3.13.

2.3.10. Verder is de Raad van oordeel dat de door verzoekster bijgebrachte documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De bij het verzoekschrift gevoegde informatie (bijlage 3 van het verzoekschrift), werd hierboven reeds besproken (zie punt 2.3.5.2. en punt 2.3.7.).

2.3.11. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Waar verzoekster nog verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.13. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekster de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal desbetreffend als volgt: *“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt*

gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen bijbrengt die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijke onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en werd zij bijgestaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat verzoekster meent, geenszins op grond van onjuiste gegevens, op kennelijke onredelijke wijze en/of met machtoverschrijding werd genomen.

2.3.16. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.17. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET